Ч. 30. Второк 23 (10) лютого 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
РЕКЛАМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввх на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Скликане ради державної. — З ческих таборів. — Король Фердинанд в Петербурзї. — Справи балканьскі. — З анґлїйского парляменту. — Кн. Бїльов про ситуацию.

Пос. Кіярі в розмові о політичній ситуациї заявив, що положене есть зовсїм не вияснене. Президент мінїстрів нїчого не говорив о своїх намірах і одинокий его доси крок на дорозї прояснень політичної ситуациї відносив ся до того, щоби зробити ческий сойм спосібним до працї. Але при тїй пробі не осягнено успіху. Супротив опозицийної тенденциї славяньского бльоку, коли би инші сторонництва мали підпирати правительство, мусїло би одержати пояснення о намірах правительства, длятого мусить ся жадати найскоршого пояснення із сторони правительства що до его намірів. — Конференция провідників сторонництв з бар. Бінертом порішить остаточно о реченець скликаня парляменту. Правительство із своєї сторони ставить такі жаданя: Щоби палата перевела вибір спільних делеґаций; ухвалила закон о континґентї рекрутів; закон дотикаючий анексиї Босни і Герцеґовини; закон в справі повновласти правительства до заключуваня торговельних договорів і вкінци зелїзничі предложеня. Коли прийде до порозуміня що найменше в трех перших справах, то палата буде скликана около 10 марта.

Neue fr. Presse потверджує своє донесене, що рада державна збере ся в половинї марта. Чехи, на погляд N. fr. Presse, не суть певні, як буде поводити ся славяньский бльок на случай, коли би ческі радикали розпочали сейчас обструкцию. Korresp. Centrum каже, що провідне становище в палатї буде мати то сторонництво, котре дасть можність вийти з язикових спорів.

Староческий виконний комітет відбув вчера під проводом члена палати панів, Матуша, засїданє, на котрім обговорювано загальну полїтичну ситуацию і становище сторонництва до теперішного правительства. Ухвалено резолюцию, в котрій староческе сторонництво заявляє ся супротив обсадженя найповажнїйших мінїстерств ворогами Чехів, не може мати до правительства нїякого довіря. Правительство мусить насамперед зложити докази, що рішило ся боронити прав ческого народу против затій Нїмців. Покликане дра Брафа до кабінету на мінїстра рільництва уважає сторонництво тілько за охоту правительства покликати до кабінету поважну фахову силу. Однако др. Браф не буде дїлати против ческого народа. Мимо того староческе сторонництво застерігає собі вільну руку супротив правительства і витає з радостию факт утвореня славяньского союза в парляментї. — Іменем ческого правнодержавного сторонництва пос. Гайн обернув ся до пос. Удержаля яко предсїдателя ческого клюбу національного з жаданем, аби скликав парляментарну комісию клюбу для занятя становища супротив переслїдуваня ческих послів.

Вчера рано прибув до Петербурга болгарский король Фердинанд. З порученя царя повитав его на двірци вел. князь Константин. Коли поїзд задержав ся, вел. князь війшов до ваґона, в котрім був король. В хвили, як король явив ся, музика почетної сторожи заграла болгарский гимн. Король перейшов попри почетну сторожу, а по представленю обосторонних дружин, король з вел. князем поїхав до церкви сьв. Петра і Павла на похорон вел. князя Володимира.

„Neue fr. Presse“ доносить, що із сторони Австро-Угорщини не ставлено доси Сербії ультіматум і що держави не зробили в Сербії нїякого представленя. „Wiener Allg. Ztg.“ на підставі інформаций доказує, що Австро-Угорщина вимагає лише привернення нормальних відно-

---

5)

Нічні їздцї з Руссельвіль.

З нїмецкого — Ґерда Гаристорфа.

(Дальше).

Коли Гетті опинила ся на горі, в тихій самотї своєї комнати пролила не одну сльозу і тревало досить довго, доки не нагадала собі на свою гордість і силою волї не здержала потоку сльоз та не осушила пекучих очий. Але відтак, коли остаточно гордість побідила журбу, вернула й єї енерґія і рішучість діланя. Засьвітила лямпу, сїла при столику і скоро написала лист, в котрім короткими але недвозначними словами, заявила мр. Чарльсови Гавстонови, щоби его нога не посьміла більше станути в Новій Фелїсияні.

3.

На другий день була Гетті сьвідком розмови між єї вітцем а его сусїдом Джоном Дескамом, котрого плянтация разом з наповненими стодолами стала дїйстно минувшої ночи жертвою полумини. Дескам був дуже пригноблений, бо хоч шкода, яку він потерпів від пожару, була в цїлости покрита обезпеченєм від огню, то знищеня, які поробили нічні їздцї на управних полях, були такі великі, що лише по кількох лїтах могли направити ся.

Опис ходу нічних подій, який подав Джон Дескам, не був для мр. Десмонда нічим несподіваним, але в серци Гетті обурене вибухло на ново ясною полуминію. Зараз скоро стемнїло ся, появили ся на плянтациї палїї, громада зложена в яких трицятьох добре уоружених мужчин на конях з замаскованими або почорнеными лицями. Поставлені на вартї мурини дали ся в однїй хвили застрашити револьверами очайдухів і коли Джон Дескам побачив, що не може числити на нїяку поміч із сторони своїх людий, то яко чоловік, що также любив своє житє, занехав благоразумно всякого даремного опору.

Не гайнуючи часу, нічні їздцї взяли ся за роботу і так довго оставали на фармі, доки аж підложений ними огонь так не розгорів ся, що о якім небудь ратунку не могло бути бесїди. Відтак на один свист свого замаскованого провідника повискакували знов на сїдла і як мара щезли в напрямі місточка Руссельвіль. Не украли нічого і не допустили ся нїякого насильства нї супротив родини плянтатора нї супротив наляканої фармерской служби. Всьо відбуло ся в такім „взірцевім порядку“, немов би тут мало ся до дїла з добре вишколеним войсковим відділом.

— Я знищений чоловік — сказав Джон Дескам зітхаючи — а що я таким став, не маю нікому иншому завдячувати, як лиш вам, мр. Десмонд! Коли я перед пятьма днями приїхав до вас з листом, який заповідав менї знищене моєї фарми, ви дали менї злу раду. Бог сьвідком, як дуже я тепер жалую, що вас послухав!

Потомкови полковника Буна набігли кровію жили на чолї.

— Злу раду? — кинув ся він. — Як ви можете називати єї злою, коли ви навіть не пробовали зробити так, як я радив? Чи може я вам радив сховати ся і позволити розбишакам господарити як у себе дома?

— Нї! Але то, що ви менї говорили о опорі аж на кожі, було чей нерозумним. Коли ви на собі самім попробуєте того, то зробите такий сам досьвід, як я. Ті нужденні робітники, яких ми поспроваджували Бог знає звідки, зовсїм не думають виставляти за нас своє житє на небезпечність.

— Може бути! — згодив ся Десмонд понуро. — Маю також дуже мало довіря до їх відваги, але зате тим більше до моєї. Заки на моїй земли буде підложений огонь, або таки буде роздоптана хоч би одна тютюнева бамака, то не один з опришків закусить сирою землею — на то можете спустити ся.

— Також вам не богато поможе мр. Десмонд! — Остаточно все таки ви будете один против в трицятьох, або пятьдесятьох! Лїпше стратити кілька жнив як житє.

— Що до того, то позволите мр. Дескам, що кождий має свій власний погляд.

— Так! Але позвольте сказати собі, що ваш погляд фальшивий. Що ми головно за вашою причиною так довго опирали ся приступленю до союза плянтаторів, то — аби се назвати правдивим іменем — не єсть нїчо инше як лиш правдиво кентукійским упором. Бо то, чого ті люди хотять, єсть в сути річи зовсїм

сия з Сербією, понехаля із сторони Сербії провокаций і роз'оруженя армії, дальше аби Сербія признала, що в наслідок анексиї Босни і Герцеґовини не нарушено ніяких єї прав і що не має з тої причини претенсиї до відшкодованя. Австро-Угорщина натомісць готова дати Сербії докази своєї прихильности на поли економічнім. — „Zeit" піддержує своє донесенє о намірі інтервенциї держав в Сербії і заявляє, що на случай, коли би Сербія свої уоруженя удержувала в дотеперішній висоті, Австрия буде мусіла відповісти мобілізациєю, котра до 48 годин може бути переведена.

В справі обсадженя турецкого міністерства внутрішних справ розходять ся дуже суперечні вісти. Одні подають, що турецкий посол в Льондоні, Ріфаат-паша не хотів приняти сеї теки, другі заявляють, що річ мая ся противно. Вже Кіяміль-паша звернув був на него свою увагу. Тепер же Молодотурки повитали би его яко міністра тим радше, що то зробило би добре вражінє в Анґлиї, з якою Молодотурки бажають оставати в приязних відносинах. То зараз впало всім в око, що сейчас по міністерияльній кризі удала ся окрема депутация до анґлійского посла з заявою постійної приязни між обома державами. Анґлійска часопись „Levant Herald", що виходить в Царгороді і стоїть в близьких відносинах до анґлійского посольства, висказує ся в дуже острім тоні про найновійшу кризу і зазначує, що Кіяміля-пашу осуджено, не давши єму змоги боронити ся, та заявляє, що турецкий парлямент, якого не можна поважно трактувати від послідної події, не повинен наражувати ся Европі.

З нагоди дебати над адресою для короля Едварда в анґлійскім парляменті бесідники в висшій палаті обговорювали спільність акциї Анґлиї і Франциї в справі удержаня загального мира, підчас коли в низшій палаті міністер-президент Аскіт остро критикував відносини в Персиї та заявив, що доки она не змінить своєї нещасної політики, доти не може числити на поміч Анґлії, яка зовсім згідно поступає з Росиєю.

Німецкий канцлер Більов зазначив в своїй бесіді на бенкеті Landwirtschaftsrat-у, що гостина короля Едварда в Берлині та угода з Франциєю що до Марока прояснила овид на Заході. Мабуть удасть ся зробити то й на Всході. Щоби однако удержати мир, треба до того бути в поготові не лише під взглядом войсковим, але й під фінансовим взглядом. Дорогу до порозуміня можна найти, бо єї мусить ся найти.

Новинки.

Львів, дня 22-го лютого 1909

— **Краєва Рада шкільна** іменувала заступниками учителів в середних школах: Б. Орловского в I реальній школі у Львові, В. Гірша в реальній шк. в Снятині, Едм. Пуделка в реальній шк. в Станиславові, Йос. Орловского в ґім. в Ярославі, Ів. Писковзуба в реальній шк. в Коросні і дра П. Мончевского в муж. уч. семін. у Львові; перенесла суплентів в середних школах: Ст. Шимчика з Бродів до II ґімн. у Львові, Ів. Каміньского зі Львова до I ґім. в Тарнові, Ер. Левицкого зі Львова до Золочева, Ал. Бродницкого з Золочева до V ґім. у Львові, Ст. Ґречка зі Львова до Ярослава, Ант. Кшановского зі Львова до Тарнова, Ант. Линевского зі Львова до реаль. шк. в Тернополи, Й. Кутибу з Бучача до рускої ґімн. в Коломиї, Мих. Керницкого з Бродів до Сокаля, З. Пасовича зі Львова до Самбора, Мар. Мацейовича і Ром. Домбровского зі Стрия до Самбора, Ант. Ґльодта з Ряшева до Львова, Вас. Левицкого з Сокаля до VIII ґім. у Львові і Ст. Вуйціка з Самбора до Ряшева.

— **З зелїзниції.** Дня 23 лютого передасть ся до прилюдного ужитку шлях Куровичі-Вовків яко дальшу часть будуючої ся зелїзниці льокальної Львів Підгайці. — Стациї Куровичі, Коростенько-Затемне і Перемишляни уряджено для загального руху а Вовків і Лагодів на разї лиш для руху особового і пакункового. Материяли вибухові суть виключені від перевозу також на тім частковім шляху. З днем отвореня сего дальшого шляху входить в житє новий розклад їзди для цілого доси отвореного шляху Львів Вовків. Сей розклад заміщений в окремих оголошенях. В дни отвореня відійде зі Львова яко перший поїзд особовий ч. 5411 о год. 6·45 рано, котрий приїде до Вовкова о год. 9·58 рано. З Вовкова від'їйде поїзд ч. 5412 о год. 10·40 перед полудн. а приїде до Львова о год. 35 пополудни.

— Дирекция зелїзниць державних подає нинї до відомости: З причини заметелий снїгових здержано рух поїздів на лїніях: Борки вел.-Грималів, Львів-Яворів і Львів-Винники-Куровичі. Заповіджене на день 23 с. м. отворенє лїниї Куровичі Вовків відложено до хвилї, коли буде заведений рух поїздів межи Львовом а Куровичами. Дальше здержано рух поїздів межи Тернополем а Збаражем і рух поїздів товарових межи Львовом а Лавочним та на лїнії Стрий-Хирів Загіре Мени Ляборч.

— **Заметіль.** Вже від кількох днів сипле у Львові снїгом так, що комунїкация єсть незвичайно утруднена. Досьвіта треба улиці і тротоари майже розкопувати. Вчера, в неділю рано настала навіть була хвилево застоя в руху трамваєвім, доки аж шин не очищено зі снїгу. За то серединою улиць стоять величезні гори снїгу і утрудняють незвичайно комунїкацию возову; місцями навіть трудно перейти через улицю і треба або обходити або лїзти в гору снїгу. Можна собі легко уявити, що діє ся на провінциї. О скілько доси звістно, то в наслїдок заметели спізняють ся поїзди зелїзничі по кілька годин а на декотрих шляхах рух таки зовсім застановлено. Так здержано загальний рух на зелїзницях льокальних: Палагичі-Товмач, Долина Вигода, Бучач Чортків і Копичинці-Гусятин. Загальний рух межи Чортковом а Копичинцями обмежено на стілько, що лиш поїзди особові ч. 1227 і 1228 не будуть курсувати. Із Станиславова доносять, що з днем 20 с. м. здержано аж до відкликаня загальний рух на всїх шляхах коломийских зелїзниць льокальних.

З Києва доносять: На лїніях полуднево-західної зелїзниці здержано в наслїдок заметелий рух товаровий на просторі 3000 верств. В послїдних 2 днях застрягло в снїгу 30 поїздів; 20.000 робітників займає ся відгортуванєм снїгу.

— **Репертуар руского театру в Перемишли.** Саля „Народного Дому". Початок о 7½ вечером. Білети продає раньше Народна Торговля, а від 5 год. вечером каса театру.

Ві второк дня 23 с. м. „Аноніми", фарса в 3 діях Девалїєра.

В середу, дня 24 с. м. передпослїдне представленє „Мари", драма в 3 діях Генріха Ібсена.

В четвер, дня 25 с. м. послїдне представленє „Різдвяна ніч", комічна опера в 5 діях М. Лисенка. Гостинний виступ А. Нижанковского.

Опісля театр переїзджає до Самбора.

розумне. Нехай чорт побере трест і італїяньских аґентів, котрим остаточно лише о то розходить ся, аби нас добре обібрати.

Ровлянд Десмонд підняв ся із свого крісла і почав тяжким кроком проходжувати ся, аби опанувати свій гнів.

— Ми, мр. Дескам, живемо, як гадаю, в вольнім краю. Тут може кождий робити з своїм, що єму подобає ся. Кентукійский упір — про мене! Я так само люблю трест як ви, або як ті панове з союза плянтаторів. Але то не має нічого до діла з борбою, яку я веду з союзом. Я не бороню ново-йоркских злодіїв анї італїяньских аґентів, лише свободу; робити після власної волї. Коли то кентукійска упертість, я гордий на то, що називаю ся правдивим Кентукійцем.

Джон Дескам встав, аби попращати ся. О тім, що з тою твердою головою не можна нічого порадити, був він достаточно пересьвідчений. Але коли вже стояв в дверех, не міг здержати ся, аби не сказати:

— Очевидно вільно вам робити до вподоби, мр. Десмонд. Але я ще нинї зголошую своє приступленє до союза. Тодї винагородять менї мої страти, а добро моєї родини лежить менї остаточно більше на серци як лична — упертість.

Ровлянд М. Десмонд нічого на то не відповів. Коли двері за Джоном Дескамом замкнули ся, сплюнув і крізь затиснені зуби процідив кілька слів найбільшої погорди.

Гетті, що була присутна при цілій тій розмові, не відозвала ся ні слова, але коли отець по якійсь хвили приступив до неї і спитав єї більше ніжно, як то звичайно робив, чи она супротив таких обставин не воліла би вернути назад до Бостона або поїхати до Саратоґи, заявила з найбільшою рішучостию, що тепер нічого в сьвіті не могло би єї наклонити, аби полишила Нову Фелїсияну хоч би лиш на один одинокий день.

— Всеж таки надумай ся, любко — сказав отець, хоч радість з єї відповіди можна було вичитати на его лици. — То прокляті хлопці, ті нічні їздці. Ось тут — зложив я собі малу збірку із справоздань про їх геройскі дїла, які описують часописи. Може будеш инакше думати, коли то перечитаєш.

Він положив перед нею витинки із часописий, які виймив з одної шуфляди бюрка, і вийшов з комнати.

Гетті взяла ся з великою ревностию до читаня описів, які для кождої молодої дївчини в єї положеню мали би богато непокоячого а навіть страшного, бо справдї оповіданя о ріжних справках нічних їздців виглядали місцями на правдиві справозданя з воєнних подій і боротьб. Звичайними злодіями або паліями ті сьміливі напастники певно не були. Не було сумніву, що була то добре з'орґанізована ватага під проводом начальника, котрого імени ніхто не знав, але котрий мусів бути чоловіком незвичайної енерґії і відваги. Одної грудневої ночи на чолї трехсот їздців займив він навіть значне місто Гопкінсвіль, головний осідок Гіллібілїв і поводив ся там так строго як правдивий завоєватель на війні. Немов би зпід землї виросли, появили ся одної ночи о другій годинї по півночи замасковані люди, позамикали улиці і взяли до неволї всьо, що ще було поза домами. В неймовірно короткім часї обсадили они поліцийний уряд, зелїзничий дворець, почту і телеґрафічне бюро, так що місто Гопкінсвіль було відтяте від всякого сполученя зі сьвітом. Чверть години пізнїйше тютюневі склади тресту і італїяньской аґентиї стояли в огни. Навіть ваґони напознені вже тютюном і готові до висилки на зелїзничім двірци були підпалені, а наспівші на ратунок зелїзничі урядники чим скорше поутїкали перед револьверовими вистрілами нічних їздців, котрі — як здавало ся — зовсім не мали охоти жартувати. Ніхто не сьмів гасити огня і допервa коли аж полумінь почала досягати приватних домів, позволили напастники огневій сторожи сповнити свій обовязок. З тютюневих складів вже давно не було що ратувати і нічні їздці могли бути вдоволені тим, що зробили за кілька годин. Голосний сиґнал скликав їх відтак знов до купи; скорий перегляд виказав, що ні одного з них не хибувало і на одно слово команди їх спокійного провідника всі на хвилю щезли.

З малими змінами повторили ся такі події в слїдуючих місяцях в Шерберн, Бетель, Фредониї і цілім ряді инших міст в Кентуки, не говорячи вже про безліч понищених нічною порою плянтаций. А всюди мусів бути той сам сьміливий провідник, котрого приказу слухали нічні їздці і міс Гетті хиба би не була дочкою свого вітця і правдивою Кентукійкою, щоби стать того незнакомого начальника не видавалась їй чим раз більше лицарскою і не викликувала в ній радше признанє як обуренє.

(Дальше буде).

— **Дрібні вісти.** Др. Іван Франко перебуває тепер в Льоврані в центральнім готели над Адрийским морем. Стан его здоровля поліпшає ся з кождим днем. — В Гливицях на прускім Шлезку померла сими днями якась Йосифа Шабо, проживши 109 літ. — Судия слідчий п. Берзон вручив вже Січиньскому акт обжалования. Розправа відуде ся мабуть в половині марта. — Фр. Рогатиньский, 13 літний термінатор столярский у Каз. Ружицкого на Зносіню, втік перед кількома днями і пропав без сліду. — В Берлині арештовано вчерашної ночи чоловіка, котрого поліция уважає за того поруна, котрий в послідних часах нападав на женщини і дівчата та пробивав їх ножем, стараючись розпороти їм черево. Арештований називає ся Курт Лео і єсть кухарем без служби. Чи він дійстно тим поруном, викаже дальше слідство.

— **Огні.** В Гливици коло Бояна на Буковині згорів онегди двір, а шкода виносить 12.000 К— В Житомири згорів в ночи на 13 с. м. театр „Аркадія“, де грала українська трупа Григоренка. Театр був деревляний і огонь відразу обхопив весь будинок та через якої пів години він і завалив ся. На лихо ще був великий вітер. З театру виратувати нічого не пощастило: стільці, декорациї й реквізити погибли в огни; крім того й всі убраня, бібліотека трупи Григоренка теж згоріли. Григоренко має втрата на 4.000 рублів. Театр був обезпечений на 10.000 руб., а шкода від пожежі виносить аж 50.000 рублів.

— **Зьвірскість.** Які люті жиють у Львові люди, може послужити доказом сих кілька примірів: До шинку Ліхта, при ул. Трибунальскій зайшли в суботу вечером два різники, знані у Львові силачі Володислав Філіп, котрий свого часу показував навіть в цирку свою силу і Ів. Гітнерович. Гітнерович ні з сего ні з того лиш „задля шпорту“ вдарив в лице стоячого коло шинквасу якогось продавця помаранч з такою силою, що той аж перевернув ся. Дорожкар Александер Касараба, що сидів в реставрациї і видів то, упімнув ся за побитим і сказав, що то преці не годить ся так збиткувати ся над невинним чоловіком. На то оба різники кинулись на Касарабу, закинули єму кожух на голову і стали в страшенний спосіб его бити і копати ногами а відтак кидали в него тарелями і гальбами та побили так страшно, що він аж стратив притомність. З присутних ніхто не важив ся станути в обороні битого. Перед шинком зібрало ся яких 600 людий, але ніхто не важив ся зайти до середини. Наконець явив ся поліциян, котрий при помочи двох студентів університету увільнив нещасливого з рук тих зьвірских людий, але все-таки не міг дати собі з ними ради, аж наконець явив ся комісар Лукомский з 12 поліцийними вояками, котрі забрали обох різників і під баґнетами завели на поліцию. Касарабі, котрий мав шість ран на голові і так був збитий, що не міг рушити ся, подало першу поміч товариство ратункове і полишило его домашній опіці.

А ось другий примір зьвірскости: При ул. Кохановского під ч. 32 мешкає родина Кубиків зложена з батька, матери і пятеро дітий. Батько немічний і не може дати помочи дітем, матір — забавляє ся з приятелями а діти голодують. Коли вчера осьмилітна донька домагала ся їсти, Кубикова впала в таку злість, що пробила дівчину ножем. Сімнайцятилітний син станув в обороні сестри і заслонив ії від дальших ударів. Тоді один з приятелів Кубикової вдарив его в лице так, що хлопець аж оглух. Пробитій дівчинці подала поготівля ратункова першу поміч.

До сих нелюдів треба зачислити також і Казимира Трача, властителя камениці при ул. Кохановского ч. 22. Він велів сторожисї Уршули Чеканьскій мити ґанки, а що она знаходила ся у вагітнім стані і сими днями сподівала ся злогів, то просила ся, щоби ту роботу могла виконати аж по злогах. Се так розлютило того пана, що він вимовив Чеканьским в пятницю в полудне помешканє і хотів, щоби они зараз випровадили ся. Побачивши в пів години, що они не випроваджують ся, пішов до помешканя сторожа, вийняв двері з завісів і забрав до себе, лишаючи так на студени хору жінку в постели. Серед такої студени, як теперішна, стояло помешканє отвором до 5 год. вечером, доки аж поліция не змусила нелюдского господаря заложити назад двері. На таких панків треба хиба таких, як згадані повисше Філіп і Гітнерович.

Наконець треба ще згадати про львівского поруна: Антін Новіцкий, рядовий 95 пол. піх., прийшов вчера до своєї нареченої Марії М. на Клепарові і просив ії, щоби пішла з ним на „спацер“. Коли дівчина не хотіла іти в заверуху, Новіцкий так розлютив ся, що добув баґнета і розпоров нареченій живіт. Поготівля ратункова відвезла нещасливу до шпиталю а Новіцкий ставив ся сам перед своїми властями войсковими.

— **Процес п. Боровскої** або росийска охрана перед судом в Кракові (3). — Бакай розповідав дальше, що він служив при тайнім відділі поліцийнім „охрана“ у Варшаві від цьвітня 1905 до 1 січня 1907 р. яко помічник Петерзона і то при відділі для окремих поручень з платнею 3000 рублів і 1000 рублів побічних доходів. При охраві — казав він — суть три кляси служби і урядників. До першої кляси належать ті, що вже яко публичні урядники дослужили ся якоїсь ранґи; до другої кляси причислює ся служба без ранґи, люди, котрі добровільно залагоджують справи тайного відділу або так звані ф і л ь о р и. До третої кляси належать особи стоячі поза охраною, котрі роблять доноси на революціонерів.— Предсідатель трибуналу відзиває ся на то: Отже шпигуни. — Б а к а й: О ні, шпигунами були фільори.

Бакай розповідав дальше, що Боровску повідомлювано завсігди телеґрафічно, коли мала приїхати до охрани; він то знає дуже добре, бо сам телеґрафував до неї. Коли був урядником охрани, сповняв завсігди лиш приказн і вів борбу з тими, що переступали закон. Чув, що начальники охран виступали провокацийно О Петерзові не може того сказати. Отже коли Петерзона перенесено, прийшов на его місце Ш е б я к о в. Чи Боровска і за Шебякова була на услугах поліциї, того він не знає, але назвище ії було все ще на тайній лісті. — Др. Левицкий: Чомуж Шебяков, переслуханий в Петербурзі візнав, що не знає нічого? — Бакай: То річ зовсім ясна. Він не сьміє нічого говорити А преці Лопухіна (б. шефа поліциї в Петербурзі) за то арештовано, що зрадив тайну.

Предсідатель питає відтак Бакая, чому він виступив з охрани, а Бакай розповідає: Я гадав зразу, що при тайній поліциї поступають законно, що она веде законними способами борбу з ворохобниками. Я чув нераз про тортуроване людий, але не вірив тому. За Петерзона того не було. Але Шебяков від самого початку свого урядованя почав виступати провокацийно, арештував і видавав на смерть людий невинних. Я набрав того переконаня, що він або хоче зробити кариєру або ще збільшити рух революцийний. Чорні кабінети, о котрих дехто сумнівав ся, функціонують дійстно.

Телеґрами.

Станиславів 22 лютого. З причини заметелї здержано від вчера загальний рух на шляху зелізниці льокальної Біла чортківска-Заліщики мабуть на три дні.

Відень 22 лютого. На тутешній біржи оголошено урядово, що чутка мов би війна з Сербією була неуникнимою і вже порішеною, єсть без взякої дійстної основи. Хоч і не можна се признати, що ситуация єсть поважна, то однак правительство не поробило ніяких заряджень, котрі би вказували на то, що Австро-Угорщина хоче відступити від своєї дотеперішної мирної політики.

Константинополь 22 лютого. До „Сабах“ доносять з Адріянополя, що Болгария хоче змобілізувати другу і трету дивизию.

Константинополь 22 лютого. Порта з великою увагою слідить події в Білградї і зброєнє Сербії і Чорногори. Публичне мнїнє побоює ся, що війна Австро-Угорщини з Сербією не позістала би зльокалізованю, але могла би викликати небазпечність для Туреччини, як було в 1876 р

Льондон 22 лютого. „Daily Telegr.“ пише, що Франция, Анґлія і Росия повинні жертвувати свої добрі услуги в ціли залагодження ріжниць межи Австро-Угорщиною а Сербією в цїли недопущеня до вибуху війни, котра би могла закінчити ся загальною війною.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають посиішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець) 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·46, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·45, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·26, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·32,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Б р у х о в и ч (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересия до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Я н о в а (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щ и р ц я від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Л ю б і н я від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недонада. (Телефон ч. 527).